

IKAW ANG MAG-AMPO, HELAMÁN

Ni Dayle Searle

(Gibase sa usa ka tinuod nga istorya)

Mao kadto ang unang adlaw sa eskwelahan ni Helamán. Iyang gisul-ob ang iyang paborito nga sinina, ug siya adunay bag-o nga lapis. Ang iyang bag-o nga magtutudlo mitugot niya nga molingkod sa lamesa nga kauban ang iyang mga higala nga sila si Sylvester, Jorge, ug Miguel. Nindot kadtong adlaw.

"Hiposa ang imong mga butang," miingon si Señora Martínez. "Oras na aron mokaon og paniudto."

Ang pamilya ni Helamán kanunay nga dungan mag-ampo sa dili pa mokaon. Siya miisa sa iyang kamot. "Señora Martínez, mag-ampo ba kita sa dili pa kita mokaon?"

Si Señora Martínez mipahiyom ni Helamán. "Mahimo ka nga mosulti og pag-ampo alang sa imong pagkaon kon gusto nimo."

Si Helamán ug ang iyang mga higala miabli sa ilang mga paniudto.

"Unsa ang pag-ampo?" nangutana si Sylvester.

"Kini ang pagpakig-istorya ngadto sa Langitnong Amahan," miingon si Helamán. "Kini ang paagi nga kita makapasalamat Kaniya alang sa atong pagkaon."

"Makasulti ka ba og pag-ampo alang kanatong tanan?" nangutana si Miguel.

Gikyugpos ni Helamán ang iyang mga bukton. Ang iyang tulo ka higala mikyugpos usab sa ilang mga bukton. Si Helamán mipiyong sa iyang mga mata ug miduko sa iyang ulo. Ang iyang mga higala mibuhat usab niini.

Dayon si Helamán misulti og pag-ampo, sama sa gihimo sa iyang pamilya. Siya nagpasalamat sa Langitnong Amahan alang sa maayo nila nga adlaw ug sa ilang mga paniudto. Siya nangayo alang sa panalangin sa ilang pagkaon. Siya mitapos diha sa ngalan ni Jesukristo ug miingon og, "Amen."

Si Sylvester, Jorge, ug Miguel mihangad. Kamo mahimo usab nga mosulti og *amen*," miingon si Helamán.

Ang iyang mga higala mingisi ug misulti og, "Amen."

Sa misunod nga adlaw atol sa paniudto, si Sylvester miingon, "Ikaw ang mag-ampo, Helamán."

"Oo, ikaw ang mag-ampo, Helamán," miingon si Miguel. Si Jorge miyango.

Mao nga si Helamán nag-ampo na usab. Niining higayona siya misulti nga sobra siya ka mapasalamat nga gihimoan siya og ham ug cheese sandwich sa iyang mama, ang iyang paborito. Siya mihangyo sa Langitnong Amahan sa pagtabang nila nga makat-on sa klase nianang adlaw.

Matag adlaw sa tingpaniudto, ang mga amigo ni Helamán moingon, "Ikaw ang mag-ampo, Helamán." Ug matag adlaw, si Helamán ang nag-ampo. Siya nag-ampo kauban sa iyang mga higala matag adlaw sulod sa usa ka semana.

Sa misunod nga Lunes sa tingpaniudto, si Miguel miingon, "Karon, ako ang mag-ampo."

Si Helamán nasurprisa. Iyang gikyugpos ang iyang mga bukton, mipiyong sa iyang mga mata, miduko sa iyang ulo ug naminaw samtang si Miguel nag-ampo.

Si Miguel misugod pinaagi sa pag-ingon og, "Minahal nga Langitnong Amahan." Siya nagpasalamat Kaniya alang sa ilang pagkaon ug nangamuyo Kaniya sa pagpanalangin niini. Siya mitapos diha sa ngalan ni Jesukristo ug miingon og, "Amen."

"Amen!" miingon si Helamán ug Jorge. "Amen," miingon si Sylvester. "Wala ko

kahibalo nga makaampo diay ka."

"Nakat-on ko pinaagi sa pagpaminaw ni Helamán," miingon si Miguel. "Akong gipangutana ang akong mga ginikanan kon mahimo ba ko nga mosulti og pag-ampo diha sa among mga pagkaon sa balay. Sila miingon og oo, mao nga nag-ampo ko sama sa gibuhat ni Helamán."

"Wow," miingon si Sylvester. "Siguro akong pangutan-on ang akong mga ginikanan kon mahimo nga mag-ampo ko sa amo usab nga mga pagkaon."

"Ako pod!" miingon si Jorge.

Mipahiyom si Helamán. Siya malipayon nga siya nakatabang sa iyang mga amigo nga makat-on sa pagpakig-istorya sa Langitnong Amahan. Siya nakahibalo nga ang Langitnong Amahan nahigugma kaniya, ug ang Langitnong Amahan nahigugma usab sa iyang mga higala. ●

Kini nga istorya nahitabo sa Mexico.

